

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1977-1978

24 JANUARI 1978

WETSVOORSTEL

tot wijziging van het Wetboek van de inkomsten-belastingen ter verbetering van de toestand der slachtoffers van arbeidsongevallen en/of beroeps-ziekten

(Ingediend door de heren Levaux en Van Geyt)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De slachtoffers van arbeidsongevallen en/of beroepsziekten die een algehele blijvende arbeidsongeschiktheid hebben opgelopen, worden bijzonder onrechtvaardig behandeld ingevolge de wet van 5 januari 1976 tot wijziging van het Wetboek van de inkomstenbelastingen.

Wanneer men rekening houdt met het feit dat het indexcijfer ingevolge de prijsstijgingen tussen 1975 en 1976 met zowat 10 % gestegen is en met de afhoudingen inzake sociale zekerheid en de in artikel 54 van het Wetboek vastgestelde aftrekbare bedragen, blijkt uit de onderstaande tabel welke gevolgen verbonden zijn aan de toepassing van de bepalingen van die wet :

Pensioen 1975 : 200 000 F, belastingen 1976 : 11 685 F, rest 188 315 F.

Pensioen 1976 : 220 000 F, belastingen 1977 : 30 788 F, rest 189 212 F.

Pensioen 1975 : 360 000 F, belastingen 1976 : 60 008 F, rest 299 992 F.

Pensioen 1976 : 396 000 F, belastingen 1976 : 95 540 F, rest 300 460 F.

Op een bedrag van 20 000 F dat ingevolge de indexerings wordt toegekend, neemt de Staat 19 103 F af; op 36 000 F wordt dat 35 532 F.

In één jaar tijds is de reële levensstandaard van de gerechtigden op genoemde pensioenen, renten of uitkeringen dus met 10 % verminderd.

De Minister van Financiën heeft toegegeven dat het hier gaat om een « soort zwak punt van de nieuwe fiscale regeling met betrekking tot de vervangingsinkomens, waarvoor in het raam van een nieuwe studie van de regeling een oplossing zal moeten worden gevonden ».

Chambre des Représentants

SESSION 1977-1978

24 JANVIER 1978

PROPOSITION DE LOI

modifiant le Code des impôts sur les revenus en vue de remédier à la situation des victimes d'accidents du travail et/ou de maladies professionnelles

(Déposée par MM. Levaux et Van Geyt)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Les victimes d'accidents du travail et/ou de maladies professionnelles atteintes d'une incapacité permanente totale sont traitées de manière particulièrement injuste par la loi du 5 janvier 1976 modifiant le Code des impôts sur les revenus.

Compte tenu de plus ou moins 10 % d'indexation due à la hausse des prix entre 1975 et 1976 ainsi que des retenues de sécurité sociale et des déductions prévues à l'article 54 du Code, le tableau ci-après montre les conséquences de l'application des dispositions de la loi précitée :

Pension 1975 : 200 000 F, impôts 1976 : 11 685 F, reste 188 315 F.

Pension 1976 : 220 000 F, impôts 1977 : 30 788 F, reste 189 212 F.

Pension 1975 : 360 000 F, impôts 1976 : 60 008 F, reste 299 992 F.

Pension 1976 : 396 000 F, impôts 1976 : 95 540 F, reste 300 460 F.

Sur 20 000 F d'indexation, l'Etat reprend 19 103 F; sur 36 000 F d'indexation, il reprend 35 532 F.

Ainsi en un an, les titulaires desdites pensions, rentes ou allocations ont vu leur niveau de vie réel diminuer de 10 %.

Le Ministre des Finances a reconnu qu'il s'agissait là « d'une espèce de faiblesse dans le nouveau régime fiscal des revenus de remplacement, auquel il y aura lieu de porter remède dans le cadre d'un réexamen de ce régime ».

Het opnieuw bestuderen van de fiscale regeling in verband met de vervangingsinkomens blijkt des te meer noodzakelijk daar de communistische fractie steeds onverminderd geijverd heeft om de fiscale maatregelen te bestrijden die bijzonder nadelig uitvallen voor de minstbedeelden en — in deze crisisperiode — vooral voor de geheel en gedeeltelijk werklozen, evenals voor de rechthebbenden op een brugpensioen en de zieken.

Toch heeft de Regering in haar ontwerp van begrotingswet voor 1976-1977 daaromtrent geen enkel voorstel gedaan. Niettegenstaande het feit dat de regeringsploeg anders is samengesteld, is zij blijkbaar toch niet van plan de door de vroegere regering begane onrechtvaardigheden snel uit de weg te ruimen.

Daarom vrezen wij dat het voorstel van de Minister van Financiën om een nieuwe studie af te wachten van de fiscale regeling met betrekking tot de vervangingsinkomens, teneinde tegemoet te komen aan het door de slachtoffers van arbeidsongevallen en beroepsziekten geleden nadeel, slechts een uitvlucht is om de noodzakelijke aanpassing ten uitvoer te leggen.

Toch is die aanpassing gemakkelijk. Het volstaat immers de geldigheidsduur van artikel 3 van de wet van 5 januari 1976 te verlengen en zodoende de bepalingen van artikel 62bis, 1re lid, 1°, b, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen op te heffen. Ziedaar het doel van het onderhavige wetsvoorstel.

WETSVOORSTEL

Artikel 1

De geldigheidsduur van de bepalingen van artikel 54, 4°, b en c, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen, ingevoegd bij artikel 3 van de wet van 5 januari 1976 betreffende de budgettaire voorstellen 1975-1976, wordt verlengd na het aanslagjaar 1976.

Art. 2

In 1° van artikel 62bis van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij artikel 45 van dezelfde wet van 5 januari 1976, wordt letter b, opgeheven.

Art. 3

In hoofdstuk VII wordt de afdeling II van hetzelfde Wetboek aangevuld met een artikel 277bis (nieuw), luidend als volgt :

« Art. 277bis. — De directeur van de belastingen verleent ontlasting van ambtswege aan de belastingplichtige die de met toepassing van artikel 62bis, 1°, b, opgelegde verhoogde belastingen betaald hebben.

Qu'il faille un réexamen du régime fiscal des revenus de remplacement, cela nous paraît d'autant plus évident que le groupe communiste n'a cessé de lutter contre les mesures fiscales qui ont frappé lourdement les catégories sociales les plus défavorisées et, en cette période de crise grave de l'emploi, particulièrement les chômeurs complets et partiels ainsi que les prépensionnés et les malades.

Cependant, dans le projet de loi budgétaire 1976-1977, le Gouvernement n'a fait aucune proposition à cet égard. Nonobstant les modifications dans la composition de la majorité gouvernementale, celle-ci ne paraît pas très résolue à réparer rapidement les injustices de la précédente.

C'est pourquoi nous craignons que la proposition du Ministre des Finances d'attendre un réexamen du régime fiscal des revenus de remplacement pour porter remède au tort causé aux victimes d'accidents du travail et de maladies professionnelles ne soit qu'une manière détournée de refuser la correction nécessaire.

Cette correction est cependant aisée à apporter. Il suffit, en effet, de prolonger la durée de validité de l'article 3 de la loi du 5 janvier 1976 et, par voie de conséquence, de surseoir à l'application des dispositions de l'article 62bis, alinéa 1er, 1°, b, du Code des impôts sur les revenus. Tel est l'objet de la présente proposition de loi.

M. LEVAUX
L. VAN GEYT

PROPOSITION DE LOI

Article 1

Les dispositions de l'article 54, 4°, lettres b et c, du Code des impôts sur les revenus introduites par l'article 3 de la loi du 5 janvier 1976 relative aux propositions budgétaires 1975-1976, sont prorogées au-delà de l'exercice d'imposition 1976.

Art. 2

Dans l'article 62bis du même Code, introduit par l'article 45 de la même loi du 5 janvier 1976, au 1°, le littéra b) est abrogé.

Art. 3

Dans le chapitre VII, la section 2 du même Code est complétée par un article 277bis (nouveau) libellé comme suit :

« Art. 277bis. — Le directeur des contributions accorde le dégrèvement d'office aux redevables frappés de la surtaxe résultant de l'application à l'article 62bis, 1°, littéra b).

Geen enkele termijn en met name de termijn van drie jaar, waarvan sprake is in artikel 277, 1ste lid, 1°, kan aan de belastingplichtige worden tegengeworpen. »

Art. 4

Deze wet heeft met terugwerkende kracht uitwerking op 1 januari 1977.

4 januari 1978.

Aucun délai et notamment celui de trois ans prévu à l'article 277, alinéa 1, 1°, n'est opposable au redevable. »

Art. 4

La présente loi entre en vigueur avec effet rétroactif au 1er janvier 1977.

4 janvier 1978.

M. LEVAUX
L. VAN GEYT
